

४९० पु १४४

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

— हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४९० पु १४४ (६०५)

ग्रंथ नाम

संस्कृताराधना कथा

विषय

कथा-पुराणे

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
तानि ब्रह्मरूपस्य लिंगाणि ते साने जना रक्षितानि ॥ सांगितले
ते तु हि सांवधाने उचन जे वावे ॥ एकदा नारद योगी परानुग्रह
कांक्षया ॥ १ ॥ पर्यंत विधाने लोकानां सुपागतः ॥ ४ ॥
एवमेव ॥ योगी नारद दुसः पात्का अनुग्रह हृष्याच्या इष्टे
ने पर्यंत न करिता करिता नृलोकवास एते ताहले ॥ तेना
६ ॥ राजानां सर्वानां लोकानां समन्वितानां ॥ नानायोगि
समुत्पन्नानां कृष्णानां स्वर्गभिः ॥ ५ ॥ तेथे नाना
हे च योगिनः जन्म पावलेले ॥ अनंत केशाने व्याप्त

॥२॥

(2)

अपले कर्मनिष्ठे रापावत अहे अस सर्व जन जनास पाहुन
के ना पाप न चै ते पांडुः स्वनाशो भवेच्छुभं ॥ इति संचिं समन
सा विष्णु लोका वंगत लाहा ॥ ६ ॥ कोण ते उपायाने पाला काचि
दुः स्वनाशो होइल अस मनने चिंतन करून लागलिस
विष्णु लोकास जाते जाहले ॥ तत्र नारायणं देवं शुक्लवर्णं
चतुर्भुजं ॥ वां स्वचक्रगहापद्मनमाला विभूषितं ॥ ७ ॥ ॥२॥
शुभवर्णतये चारहस वा स्वचक्रगहापद्म वनमाला
याने विराज्यमान असा देव नारायण प्रति ॥ ८ ॥ द्वाते देव

(2A)

सर्वमितुलानुधनकुर्तो नारदमृगतात मृगलोकीसर्व
लोकां अने कुतहेन कुशापावत असान नानापावितउस
नजाहले अहेत वअपलेन माचे विपावने तापात पाव
ले अहेत याः सादी ते कायते लाहन उपायाने कुशी
शमा शांति पावती लते सांगोवे ॥ नानापाविसमुत्तमाः
पच्यंते पापकर्मभिः ॥ तत्तु यशमये भाषलघुपापेन तद्दर
शि ॥ १३२ ॥ जरतुं कुलपाजावर अशेलतर ते सर्व अने नृपा
चिमिदचि न अहे भगवानमृगतात लोकावर अनुग

(3)

हेहोप्याचेइछेने चांगैलाप्रभनेलास हेवालका गभोतु
मिच्छामितसर्वेहपातिपदितेमुयिग श्रीभगवानुवाच
साधुष्टं हपावसलोका नगठकांशपाग १३३ गजेवेले
लामोहापासुन मुक्तहोतोनेमिस्संगतोलेन स्वर्गमृमलोका
तेदुर्लभअत्रापुण्यकारवजनलेह पल्लतामुच्यतेमोहानध
पुषवदामितेगअतमस्मिमतपुण्यस्वर्गमर्पेचदुर्लभं १३४
हेवालकातुसेस्नेहामुळे अताहससनारायणाचेनन
चांगलेविधानानेम्याप्रकाशितेलेहेगतवसेतु १३५

(3A)
मयावसप्रकाशः क्रियतेधुना ॥ सप्तनारायणस्यैवं व्रतं सम्पन्नि
धानतः ॥ १३६ ॥ दत्तासयः सुरवंमुक्ता परनेमोक्षमाप्नुयात् ॥
नष्टुत्ताभगवद्व्यनारदमुनिव्रवीत् ॥ १३७ ॥ हे व्रतकेत्या
अस्मा लगलीचतौरम्यभोगुनेहोवसानी मोक्षास
मनुष्यजातो ते भगवंतां च न पश्येन्न नारदमुनिवो
लतात नारद उवाच विष्णुविधानं च द्रुतं केनै
व तद्भूतं ॥ तत्सर्वं विलराष्ट्रहिकराकार्यं हितं भूतं ॥ १३८ ॥ नार
दमुनिमान् पुलकाय विधानं द्वाणते कोणि केले ते व्रतकरोव
केको ते सर्वं निस्तारे कस्तनसांगोवे ॥ श्रीभगवानुवाच

॥८॥

भगवान्मणनानदुःखः शोकाचानाशवधनधान्याचिसं-
मृष्टिवसोऽभाभाग्यदेनारवसर्वठिकाणिजयप्राप्त॥ यस्मि
न्मृस्मिन्दिनेमस्योभक्तिश्चध्यासमन्वितः॥ ससनाखयण
देवयजेद्येवनिशामुत्तरे॥१९॥ अशेव्रतकैरणसातफुलआ
सेनकाणैर्दिवसिभक्तियुक्तअरुमानचेसप्रयाससस
नारायणदेवाचिउच्यते॥ ब्राह्मणेर्वांधवैश्चैवसहि
तोधर्मतत्परः॥ नैवेद्योभक्तितोदुध्यासपादभक्ष्यम्
नमम्॥२०॥ ब्राह्मणवांधवासहवर्तमानवेधर्मनिष्ठो
स्तातउत्तमनैवेद्यसपादचतुर्थोशासहभक्तिपयानो
रंभाफुलेद्युतंक्षिरंगोधमेत्यच-चूर्णम्॥ अभावशालि
चूर्णवाशकंराचतुर्था॥२१॥ वेष्टिचेपूजे-उप॥

(५)

दुध-गदाचिकुणिकी-चामैदा-अभावअसल्यासतांद
ठाचेपीठ-साकर-तराच-गुळानेमीश्रलेलेअशो॥सपा
दंसर्वभक्ष्याणिचेकीकृत्यनिवेदयेत्॥वीप्रायदक्षिणांदया
त्कथांश्रुत्वाजनैस्तह॥२३॥सपादसर्वभक्षनैवेद्ययेककृत्य
समर्पणकरोवाब्राह्मेणनादक्षिणादुनसर्वसिंहकथादेका
वि॥स्त्रोक्॥ततश्चबंधुभिस्तद्विप्रैश्चप्रतिभोजयेत्॥स
पादंभक्षयेभक्त्या नृसंगितदिनंचरेत्॥२३॥तदनंतरबंधु
सहसृष्टमित्रहेतुर्नबंधुसहस्रसंज्ञाभोजनघालायेवनेसपा
दनैवेद्याहिभेदिनेग्रहणकरावा नृसदिकादिनकरावे॥तत
श्चस्वगृहगृहेन ससुनारायणं स्मरेत्॥येवंकृतमणुष्याणां
वांछासिद्धिर्भवैद्युते॥२४॥तदनंतरससुनारायणाचेस्म

रणकरितकुरितग्रहासजाने- याप्रमाणेकेलेअसतामणुव्या
चिनिश्चयानेकामनोसिद्धहोते॥ विरोधतः कलियुगे लघुपायो
स्तिभुतले॥ २५॥ ह्याकलियुगातविशेषकरुनहाचलघुउपा
याष्टाध्वेतअहे॥ अध्यायः॥ १॥ अथान्यसंपन्नक्षामिहंतं

पेनपुतादिज॥ कश्चित्काशीपुरेत्वेजासीद्विप्रोतिनिधनः॥

(5) अनारेब्राह्मणा धर्मियानिबले तेमोदुसेरसांगतो कैरम्य
कासिपुरिमध्येकोणिदरिद्रनासणहोता॥ १॥ सुतदुभ्यांव्या

कुलोभक्तानिसंबभामभूतले॥ सुखितंब्राह्मणंदष्टाभगवा

ब्राह्मणप्रियः॥ २॥ सुधातृपेनव्याकुलहोउन निसृष्टधीवर ॥ ३॥

द्विरतपस॥ मगतवासादुःखीतब्राह्मणासपाहुनभगवा

(5A)

न॥ वृद्धाह्णरूपस्य पृष्ठं पृष्ठं द्विजमाररात् ॥ त्रिमूर्धं भ्रमेसे विप्र
महीनि संसृः खिनः ॥ ३ ॥ वृद्धाह्णरूपस्य पृष्ठं उन साह्ण
सपुसत अहेहि हे विप्रान्नायै कारणं दुःखित होउने पृथीव
रक्षित अहेहि तसर्वे भोतुमिच्छामि न भूतां द्विजसतम ॥
आह्ण उवाच आह्णोति हरिदं मिधार्थं वै भ्रमेमहि ॥
उपार्थं न्ययदि जानासि ह्यप्यावप्यममो ॥ ४ ॥ ते सर्वे अहं
समिदं चित्तं अहे हे आह्ण भोष्टा आह्ण ह्णतो मि अति
हरिदि आह्ण भिक्षे साटीया पृथीवरक्षित अहे जरकाहि उपा
यजाणत असात्तर कथन कराव हे प्रभो वृद्धाह्ण उवाच

॥७॥

सप्तनारायणवत्साविष्णुरष्टिलेखार्थदेणार साचिद्वजन
हेब्राह्मणानुर जे ब्रत केल्या अस्ता सर्वदुःखापापुनमस्तु
(६) ष्यमुक्त होत अहे ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ सप्तनारायणविष्णु
बोद्धि ता थ फल प्रदः ॥ तस्य वंशजनं विप्रकुलसंजनमुते
मं ॥ यत्कृत्वा सर्वदुःखिभ्यो मुक्तं भवति मानवः ॥ ५ ॥ मग
सा ब्रताचे विधान यत्ने कृतं न ॥ ब्राह्मण स उवाच ॥ सप्तनारायण
सप्तनारायणरूपी वृद्ध विप्र ते भवे गुप्त जाहला ॥ विधानं च
ब्रतस्यापि विप्राम्भ्या स यत्नतः ॥ सप्तनारायणं वृद्ध ते त्रैवां

॥७॥

(6A)

तरधीयत॥६॥ न द्रुते संवरिष्यामि तदुक्तं ब्राह्मणेन वै॥ इति
संघिसंविप्रो सौरात्रौ निशानलब्धवान्॥ ७॥ मगजे ब्राह्मणा
ने वै सांगिते लब्धवत मित्रसीन जसे चितेन करिते गो ब्राह्म
णानि निजला परंतु निशाना हि पावता जाहला॥ ततः प्रातः
समुत्थाय सप्तनारायण व्रतं॥ करिष्यमि संकल्प्य भिक्षार्थं मग
मद्भिज॥ ८॥ तदनंतरं प्रातः काले उठुन सप्तनारायण व्रत
वरुण्यास संकल्प्य करुन भिक्षेसाठी एता जाहला॥ तस्मिन्ने
वदिने विप्रः प्रचुरं द्रव्यमाप्तवान्॥ तेनैव बंधुभिः सार्धं स
मुत्पन्नतमाचरेत्॥ ९॥ सादिवसी गो ब्राह्मण द्रव्यपुच्छलपाउ

न साद्व्याण सस नारायण व्रत बंधु सहज चरण करिता जाहला
॥ सर्व दुःख विनिर्मुक्तः सर्वसंपत्समन्वितः ॥ बभूवुस द्विज
श्रेष्ठ व्रतः स्यात्प्रभावतः ॥ ३० ॥ साव्रताया सामर्थ्याने
(१) सर्व दुःखापास्तन मुक्त होउन सर्वसंपत्ति युक्त तो ब्राह्मण
श्रेष्ठ जसना जाहला ॥ ३१ ॥ ततः प्रभूति कालेंच
मासि मासि व्रतं कर्तं ॥ ३२ ॥ व्रतारयण स्पष्ट व्रतं कर्तं
जातमः ॥ ३३ ॥ मग साद्वि सापास्तन प्रतिमहि न्यास
हस स नारायण व्रत करीत जसे या प्रमाणे नारायणा ॥ ३४ ॥
चे व्रत करून तो ब्राह्मण श्रेष्ठ जाहला ॥ सर्व पाप नि

(2A)

३३

निर्मुक्तो दुर्लभं मोक्षमाप्नुयात् ॥ व्रतमस्य यदा विप्रोऽभिव्या
सं कुरिष्यति ॥ ३२ ॥ मग सर्वपापापास्तु न मुक्त हो स्यात् ॥ दुर्ल
भं असामाक्षि प्रगजा जाइला नेला कोणि हे व्रतेश्चो वर
कुरिल ॥ तदैव सर्वदुःखं च मनुष्यस्य विनश्यति ॥ एवं ना
रायणे नोक्तं नारायण महात्मने ॥ मया तत्कथितं विप्राः कि
मन्यत्कथयामि व ॥ ते हानु नुप्याये सर्वदुःखेनाशो होतल
या प्रमाणे नारायण नि महात्मनारदास सांगितले असान
ने मिहे ब्राह्मणा हे तुम्हाला सांगितले अहे अनादुसरे

॥९॥

(४)

वायुतुहालासंगु॥ अथवाच तस्मादिप्राप्तुं
मैकेनष्टिष्यांचरितं मुने॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामः श्रद्धा
स्माकं प्रजापते॥ १४॥ अविहणतो हे ब्राह्मण सुतासा प्रा
ह्मणा पास्तु न को निपुटे लो विदे॥ वष्टि विवर लचरण
को निवेले॥ ते सर्व मिच्छे वत्ता चेद्विच्छितो॥ श्रीसूतो
वाच शृणु ध्वं मुनयः सर्वे व्रतपतस्तु न संवि॥ एतत्तद्विज
वरो यथा विभव विस्तारैः॥ १५॥ श्रीसूतः सृणुता न हे मुनिहा
ज्याणे ते व्रतष्टी वरकले तु म्नि वेदावे एवे वेळे जसज
न

॥९॥

पले जैश्र्याने ॥ बंधुभिः स्वजनेसाधुं व्रतं कर्तुं समुद्यतः ॥

एतस्मिन्नंतरे काले काष्ठश्रेता समागतम् ॥ ३६ ॥ बंधुवत्स

जनासहव्रतं करुणा विषदयन् जाह्ला निते के लोका

(४A) ज्ञात कोणि एव काष्ठविक्रयकर्तारामुन्यते ये जला ॥

बहिः काष्ठं च संस्थाप्य विप्रस्य हं यमो ॥ तृष्ट्या पीडिता

त्मान् च दृष्ट्वा विप्रं कृतं व्रतं ॥ ३७ ॥ मगसा काष्ठश्रेता नेला

कूटे कोहरश्चे उन ॥ ब्राह्मणा च गृहान्तो गेला आणि तो

नृपेन पीडित जाह्ला ब्राह्मणानि व्रतं केले पाहून प्रणिप

सृद्धिजं प्राह विमिदं निरूपेते तया ॥ कृते किंपुलमाप्ताति विला

राष्ट्रमेप्रभोग १८॥ आसुनमृणको हससुनारायणचे व्रत सर्वार्थप्र
दअह साचाप्रसादेचुन सर्वधनधान्यादिदुप्राप्तीमोठीअहे वि
प्रोवाच ॥ ससुनारायणस्य व्रतं सर्वेऽस्पितप्रदं ॥ नस्यप्रसादात्तन्मसर्वं
(१) धनधान्यादिवंमहत् ॥ १९ ॥ नस्यप्रसादेन व्रतं काष्टचेत्तातिहर्षतः ॥ २० ॥
जलंप्रसादंचमुक्तास्वनगरंयुक्तं ॥ २१ ॥ सांप्रसूनहेव्रतसमज्जनको
काष्टविच्छयकर्णाराधारहपुत्रकलागोप्रसादवैपा ॥ २२ ॥ उनअपले
नगरसजाताजाहला ॥ ससुनारायणंदेवंमनसादसचिंतयतु ॥
काष्टविच्छगोनामेप्राप्यतेचाप्यधनं ॥ २३ ॥ ससुनारायणदेवा
प्रतमनानेअसचिंतनवरीतअहेवि ॥ काकाष्टचेविच्छीचेद्व्या ३०
ण आजगाविगेत्यावर ससुदेवाचेव्रतवरीनं ॥ २४ ॥ तेने

(9A)

सहरेवस्य करिष्ये व्रतमुत्तमं ॥ इति संचिं समनसा कष्टं कृत्वा तु मस्तके ॥ २२ ॥
असामना न निश्चय करून मस्तकावर कष्ट पेटले जगामन गोरम्य
धनिनो यन संस्थिता ॥ तदिने कष्ट मूल्य च द्विगुणं प्राप्तवाने सो ॥ २३ ॥
मगसानगरात सावकार लोकाचि जिने उवसि होती तेथे जाउन का
ष्ट विविलि तरसा दिवसी साजलास जपे सा द्विपद धन प्राप्त जाहले
ततः प्रसन्न हृदयः सुपद्म कलिकल ॥ राक्षस वृत्त दुग्धं च गोधूम
स्य च चूर्णं ॥ २४ ॥ तदनंतर प्रसन्न हृदय होलाग कष्ट ने तो के कि
च मले राक्षस वृत्त पयोग धूम पिष्ट घेउन गळवेल न सपाद च गहीता
सगृहं यमो ॥ ततो बंधु समाहूय चकार विधना वतं ॥ २५ ॥ ७१ पले
घरासने सर्व घेउन सर्व मिश्रिले सपाद करून आनि बंधु वगैर

सर्वकोलाउनविधिनेत्रनकरितासालागतद्वारे~~सर्वकोलाउन~~स्यम
 भावेनधनपुत्रान्वितोभवत्॥ इहलोकेसुखंभुक्त्वाचांते~~सर्वकोलाउन~~ससुपरं
 ११३३ ययोग॥२६॥ मगसात्रताच्यासामर्थेनसंपन्नित्वसंनतिसुखहेस्ताना॥
 यालोकीसौख्यभोगुनअंतेनसुपुरतजातावाहला॥ अध्यायः॥

(10)

२१३३

(10A)

पुनरग्रे प्रनष्ट्या मिष्टपुध्वं मुनिसत्तमाः ॥ पुरोचोत्कामुखो
नामनृपश्चासीन्महोपतिः ॥ १॥ अणखिपुटे सांगतो ऐकामुनि
श्रेष्ठ हो - पुर्वितुत्कामुखनामककोणिष्ठधिपतिराजा अस
ताशात्ना ॥ जितेंद्रिय सत्यवादीय यो देवालयं प्रति ॥ दिनेदिने
धनं दत्वा द्विजान्संतोषयत्सुधीः ॥ २॥ ज्याणे इन्द्रिये जिबिलि
असे नस्य भाषण बुरण रदेवालय यास जाउन दररो
ज ब्राह्मणास द्रव्य देउने वादिमान संतापे करित असे ॥
भार्गवस्य प्रमुग्धा च स राजघटनासति ॥ भद्रशिल्ला
नदितिरे सस्य व्रतमाचरत् ॥ ३॥ साचिबायकोपलिब्र
ताकमलवदेना - शानि - भद्रशील - नावाचि हिमदितरि
पतिसहास्य व्रत करिति सत्त्व ॥ एतस्मिन्नेतरे तत्र साधु

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com